

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de tentationibus carnis. cap. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

igitur tam grandis tentatio, quam deum deprecando non vincas: & rursum nulla tam parua, a qua non superaberis proprijs viribus confidendo. Quare in deo sperans ora, & dic: Velociter exaudi me domine, deficit spiritus meus. Eripe me de inimicis meis ad te confugi. Doce me facere voluntatem tuam, quia deus meus es tu. Quod si sanctus propheta sic orabat, quomodo peccator poterit resistere, nisi & ipse instanter orauerit? Igitur quanto violentiorem motum intra te senseris, tanto ardentius auxilium inuoca. Iosaphat ab inimicis circumdatus, clamauit ad dominum, & illis protinus auersis periculo liberatus est. Ita & tu, si toto cordis affectu precatus fueris, inimici aduersum te machinamenta fratrum dissoluentur, teque omni molestia liberum ac pristinae quieti restitutum continuo cognosces, Cumque hoc tibi contigerit, deo gratias age, qui tam cito fatam pedibus tuis subiecit. Nisi enim ille opem tibi laboranti miseratus attulisset, nunquam vicisses. Tanta est autem domini nostri erga nos benignitas, vt etiam pro eo quod ipso adiuuante vincimus, remuneret victores, & suum beneficium in nostrum transire patiatur meritum, modo post victoriam ne insolescamus, sed humiles ac submissi de omnibus ei laudem demus, ita enim etiam pro his quae domino tribuerimus, ipsi praemium merebimur atque mercedem.

psal. 142.

2. Par. 18

De tentationibus carnis.

Cap. XX.

Nunc quoniam parus periculi est, a proprijs cupiditatibus per carnis blandimenta superari, qualiter cum his quoque nobis decertandum sit videamus. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, spiritus autem aduersus carnem: haec sibi inuicem aduersantur, vt non quaecumque vultis, illa faciatis. Haec Apostolus. Deinde quis vtriusque finis sit ostendens ait: Manifesta sunt opera carnis, quae sunt fornicatio, immunditia, luxuria, idolorum seruitus, veneficia, inimicitiae, contentiones, emulationes, irae, rixae, dissensiones, se-

Gal. 5.

N 5

Etæ, iuidiæ, homicidia, ebrietates, comesationes & his
 similia, quæ prædico vobis sicut prædixi, quoniam qui
 talia agunt, regnum dei non consequentur. Expositis
 autem quæ carnis sunt, continenter enumerat quæ ad
 spiritum referuntur. Fructus (inquit) spiritus est, chari-
 tas, gaudium, pax, patientia, benignitas, mansuetudo,
 fides, modestia, continentia, castitas. Ex his perspicuum
 est, quanta sit diuersitas inter carnem & spiritum, cum
 alteri vitia, alteri tribuantur virtutes. In medio istorū
 animalibetate sui arbitrii vtens in quam partem volu-
 erit, potest conuerti. Sed si carni consenserit, regnū dei
 non possidebit: sin vero spiritum suum, id est, innatum
 sibi rationis lumen secuta carnis appetitionibus repu-
 gnauerit, victo aduersario mercedem capiet æternæ be-
 atitatis. Quamobrem spiritu, inquit, ambulate, & desi-
 deria carnis non perficietis: hoc est, bonum quod ratio
 suadet, mali cupiditas ne destruat. Qui enim sunt Chri-
 sti, carnem suam crucifixerunt cum vitijs & concupi-
 scentijs. Quos ergo concupiscentia superat, & quibus ca-
 ro dominatur, hi non sunt Christi. Neq; enim fieri po-
 test, vt aliquis & seruus Christi sit, & victorum manci-
 pium. Si spiritu, inquit, viuimus, spiritu & ambulem⁹.
 Qui sit autem iste spiritus, quo viuimus, declarat sal-
 uator in euangelio, dicens: Verba quæ ego locutus sum
 vobis, spiritus & vita sunt: caro non prodest quicquā.
 Domini igitur nostri præcepta spiritus & vita sunt, ea
 obseruando viuimus, carni autem quæ non prodest,
 consentiendo mori necesse est. Caro enim absq; spiri-
 tu viuere non potest. Tunc autem absque spiritu est,
 cum a mandatis diuinis se auertens propriam sequitur
 voluntatem, & pecudum more præsentia appetit, fu-
 tura non considerat: visibilibus amore capitur, inuisibi-
 lia contemnit, neque quod ratio discernit. sed quod ap-
 petitio suggerit, sequitur. De qua carnis violentia con-
 queritur Dauid, & ait: Miser factus sum, & curuatus
 sum vsque in finem, tota die contristatus ingrediebar,
 quoniam lumbi mei impleri sunt illusionibus & non
 est sanitas in carne mea. Et Apostolus: Condelector

Iohā. 6

Psal. 37

(inquit) legi dei secundum interiorem hominem, vi-
 deo autem aliam legem in membris meis, repugantem
 legi mentis meæ & captiuantem me in lege peccati, quæ
 est in membris meis. Infelix ego homo quis me liberabit
 de corpore mortis huius? Gratia dei per I E S U M
 C H R I S T U M dominum nostrum. Igitur ego
 ipse mente seruo legi dei, carne autem legi pecca-
 ti. Quæris quare contrariæ inter se voluntatis sint
 spiritus & caro? quia caro ex Adam qui peccauit propa-
 gata est, animam vero & spiritum non ab Adam, sed a
 deo accipimus. Idcirco spiritus expetit ea quæ deo pla-
 cent, caro autem magis illa concupiscit, quæ ipsam de-
 lectant & ad peccandum est prona, quia traducitur de
 peccato tantaque eius vis est aduersus spiritum, vt lu-
 ctanti repugnare spiritus ipse per se non sufficeret, nisi
 virtus diuina quæ illum creat et creando infundit, & in-
 fusum conseruat, etiam periclitantem adiuuaret. Quis
 me liberabit, inquit Apostolus, de corpore mortis hu-
 ius? hoc est, de corpore in quo primi parentes nostri cum
 non obedissent deo, mortui sunt, respondet & ait, Gra-
 tia dei per Iesum Christum. Nos igitur in Christum cre-
 dentes, a carnis violentia non nostræ vires, sed diuina
 liberat gratia. Quamuis autem ab Adæ maledictione
 tunc absolui mur, cum in Christo per baptismum rege-
 neramur, manet tamen in nobis fomes peccati, vt hi qui
 Christi sunt in certamine suæ carnis probentur, & qui
 vicerint eo ascendant, vbi æternæ pacis ineffabili bono
 perfruantur, Hac tanta ergo proposita mercede constan-
 ter pugnemus, & omnes perniciosæ cupidinis ictus per-
 seueranti conseruandæ innocentie studio irremus.
 Quod si & a bestiis & ab hominibus & ab omni pror-
 sus periculo nos defendimus ac tuemur, ne vitam istam
 breuissimam ac miseriarum plenam amittamus, quan-
 to acrius improbis presentium voluptatum appeti-
 tionibus renitendum est pro vita illa felicissima & im-
 mortali quam talium appetitionum victoribus in mer-
 cedem tribui certissimum est.

Roma..7

Queris quare
caro aduer-
setur spiri-
turi.